

Ret, end han vilde have efter Paragraffens oprindelige Indhold, der jo ikke udelukker ham fra at kunne henvende sig til Raadet, saafremt han maatte finde Anledning til at fremsætte Begæring om en Sags Genoptagelse.

Imod de af Mindretallet saaledes fremsatte Ytringer med Hensyn til Ændringsforslagene 2—6 bemærker et *Flertal* (Andersen, Berthelsen, Buhl, Ole Jensen og Rottbøll) følgende:

Ændringsforslaget under Nr. 2 er for den sidste Dels Vedkommende uforenelig med den vigtige Regel, som nu søges gennemført, at en tilskadekommen Arbejder bør beholde sine Dagpenge, *indtil han kan erholde sin Invaliditetssum*. Den første Del af Bestemmelsen synes ufornoden og er derhos saa ubestemt i sit Indhold, at den neppe vilde kunne faa nogen virkelig Betydning.

Ændringsforslaget under Nr. 3 er ufornodent, idet Bestemmelsen i § 7 her vil være tilstrækkelig; den i § 7 opstillede Fordring maa godt kunne opfyldes ved en almindelig Sygeseddel fra Lægen.

Ændringsforslaget under Nr. 4 tilvebringer neppe nogen bedre Ordning af det her omhandlede Mellemværende imellem Arbejdsgiver og Arbejder end det, som er tilsigtet naaet ved Lovforslagets § 9, andet Stykke.

Naar Lovforslagets § 12 indeholder den Bestemmelse, at alle Tvivismaal om Dagpengene afgøres af Arbejderforsikrings-Raadet, saa er dette i god Overensstemmelse med Loven af 1898 § 16, hvor de tilsvarende, langt mere betydende Spørgsmaal med Hensyn til den endelige Invaliditets Bestemmelse ere henlagte til Raadets Afgørelse uden Appel. For Lægeattesternes Vedkommende, hvor Spørgsmaalet kan vedrøre en Stand uden for de industridrivendes Klasse, kan Forholdet stille sig anderledes. Ændringsforslaget under Nr. 5 kunne vi derfor ikke tiltræde.

Hvad endelig Ændringsforslaget under Nr. 6 angaar, da er det formentlig hen-

synsfuldt imod de her omhandlede tilskadekomne at gøre dem opmærksomme paa, at de selv skulle varetage deres mulige Krav paa yderligere Erstatning. Da dette derhos ikke giver dem nogen ny Viden om, at den trufne Afgørelse for deres Vedkommende ikke er endelig, kan der herved ikke gøres nogen Skade.

I Henhold hertil maa Flertallet fraaade Vedtagelsen af de under 2—6 opstillede Ændringsforslag.

De 4 Medlemmer af dette Flertal, som ogsaa have tilraadet Forkastelsen af de øvrige Ændringsforslag (Berthelsen, Buhl, Ole Jensen og Rottbøll) indstille saaledes Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Folketinget.

Herefter stilles følgende

Ændringsforslag:

Af et *Flertal* (Andersen, P. G. C. Jensen, Pagh, Scheel og Stilling):

1) Lovforslagets Titel ændres saaledes, at der efter „Tillæg til“ indskydes: „og Forandring i“.

Af et *Mindretal* (P. G. C. Jensen, Pagh, Scheel, Stilling):

Til § 4.

2) Til 2det Stykke føjes:

„Dog skal Raadet drage Omsorg for, at Afgørelsen af dette Forhold træffes saa hurtigt, at Dagpengeydelsen ikke i noget Tilfælde udstrækkes over et efter Omstændighederne rimeligt Tidsrum. Anke over Tilsidesættelse af denne Forskrift kan fremsættes for Indenrigsministeren, som kan bestemme, at Dagpengene ophøre, forinden Invaliditets-Erstatningen er fastsat af Raadet.“